

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษ ในด้านที่เกี่ยวข้ององค์ประกอบของภาษา (Elements) 3 อย่างคือ เสียง (Sounds) ศัพท์ (Vocabulary) และแบบสร้างไวยากรณ์ (Grammatical Structures) และเพื่อศึกษาปัจจัย (Factors) ในด้านที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ เพศ อายุ และอาชีพของบิดามารดาที่อาจมีผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในปีการศึกษา 2513 รวมทั้งการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลในการเรียนองค์ประกอบของภาษาทั้ง 3 อย่าง ของนักเรียนดังกล่าวแล้ว.

ตัวอย่างประชากร

เป็นนักเรียนชายหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้น มศ. 3 ในโรงเรียนรัฐบาล 12 โรงเรียน ซึ่งเป็นโรงเรียนชาย 6 โรงเรียน โรงเรียนหญิง 6 โรงเรียน โรงเรียนละ 25 คน แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ 14 กลุ่มตามปัจจัย (Factors) ที่ตั้งไว้คือ ในด้านทัศนคติ แบ่งเป็นกลุ่มนักเรียนชายที่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มนักเรียนชายที่ไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มนักเรียนหญิงที่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ และกลุ่มนักเรียนหญิงที่ไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ ในด้านอายุ แบ่งเป็นกลุ่มนักเรียนชายที่อายุต่ำกว่า 17 ปี กลุ่มนักเรียนชายที่อายุตั้งแต่ 17 ปีขึ้นไป กลุ่มนักเรียนหญิงที่อายุต่ำกว่า 17 ปี และกลุ่มนักเรียนหญิงที่อายุตั้งแต่ 17 ปีขึ้นไป ในด้านอาชีพของบิดามารดา แบ่งเป็นกลุ่มนักเรียนชายที่บิดามารดามีอาชีพราชการ กลุ่มนักเรียนชายที่บิดามารดามีอาชีพค้าขาย กลุ่มนักเรียนชายที่บิดามารดามีอาชีพรับจ้าง กลุ่มนักเรียนหญิงที่บิดามารดามีอาชีพราชการ กลุ่มนักเรียนหญิงที่บิดามารดามีอาชีพค้าขาย และกลุ่มนักเรียนหญิงที่บิดามารดามีอาชีพรับจ้าง.

วิธีดำเนินงาน

ผู้วิจัยสร้างข้อทดสอบสัมฤทธิ์ผล (Achievement Test) ในการเรียนภาษาอังกฤษตามองค์ประกอบของภาษา 3 อย่างคือ เสียง ศัพท์ และแบบสร้างไวยากรณ์

ข้อทดสอบเสียง จำนวน 80 ข้อ ชาวอเมริกัน เพศชาย เป็นผู้อ่านบันทึกเครื่องบันทึกเสียง ความเชื่อถือได้ของข้อทดสอบ (Reliability of the Test) เท่ากับ 0.8181

ข้อทดสอบศัพท์ จำนวน 50 ข้อ ความเชื่อถือได้ของข้อทดสอบเท่ากับ 0.8364

ข้อทดสอบแบบสร้างไวยากรณ์ จำนวน 50 ข้อ ความเชื่อถือได้ของข้อทดสอบเท่ากับ 0.8364

นำข้อทดสอบดังกล่าวไปทดสอบนักเรียนชั้น มศ. 3 ซึ่งสุ่มตัวอย่างไว้แล้ว เพื่อมาวิจัยสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษตามองค์ประกอบของภาษาควการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนแต่ละโรงเรียน โดยใช้สูตร $\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$ นำคะแนนจากข้อทดสอบมาแบ่งเป็นกลุ่มเพื่อเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลในการเรียนองค์ประกอบของภาษาทั้ง 3 อย่าง ตามปัจจัยต่าง ๆ คือ ทัศนคติ เพศ อายุ และอาชีพของบิดามารดาของนักเรียนควารทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนชนิด 2 ตัวประกอบ (Analysis of Variance : Two factors design) และเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียนองค์ประกอบของภาษาอังกฤษ ทั้ง 3 อย่างของนักเรียน ได้นำคะแนนแต่ละองค์ประกอบของภาษาอังกฤษมาแยกเป็นคู่ ๆ แล้วหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วยสูตร

$$r_{XY} = \frac{N\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{(N\sum X^2 - (\sum X)^2)(N\sum Y^2 - (\sum Y)^2)}}$$

สรุปผลการวิจัย

คะแนนสัมฤทธิ์ผลเฉลี่ยในการเรียนเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนโรงเรียนต่าง ๆ เรียงจากมากไปหาน้อยคือ สตรีวิทยา = 62.32 สตรีศรีสุวิทย์ = 61.92 สวนกุหลาบ = 58.60 สตรีเศรษฐบุรพาณิช = 54.12 วัดเทพศิรินทร์ = 52.20 สาบนำฝั่ง

= 51.68 เศรษฐบุศรบำเพ็ญ = 51.64 เบญจมาธาลับ = 51.16 วัดบวรนิเวศ
 = 49.60 วัดสุทธิวราราม = 48.76 ปทุมคงคา = 48.36 และสายปัญญา = 48.32
 จากคะแนนเต็ม 80 คะแนน

คะแนนสัมฤทธิ์ผลเฉลี่ยในการเรียนศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนโรงเรียนต่าง ๆ
 เรียงจากมากไปหาน้อยคือ สตรีวิทยา = 38.92 สวนกุหลาบ = 37.00 วัดสุทธิวราราม
 = 34.68 สตรีศรีสุริโยทัย = 34.00 วัดบวรนิเวศ = 32.88 สายปัญญา = 29.80
 วัดเทพศิรินทร์ = 28.96 เบญจมาธาลับ = 28.44 สตรีเศรษฐบุศรบำเพ็ญ = 28.04
 สายน้ำผึ้ง = 23.04 เศรษฐบุศรบำเพ็ญ = 19.16 และปทุมคงคา = 17.92 จาก
 คะแนนเต็ม 50 คะแนน

คะแนนสัมฤทธิ์ผลเฉลี่ยในการเรียนแบบสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนโรงเรียนต่าง ๆ เรียงจากมากไปหาน้อยคือ สตรีวิทยา = 37.32 สวนกุหลาบ = 35.92
 สตรีศรีสุริโยทัย = 34.36 วัดเทพศิรินทร์ = 33.88 วัดบวรนิเวศ = 33.36 วัดสุทธิ
 วราราม = 32.92 สตรีเศรษฐบุศรบำเพ็ญ = 30.64 สายปัญญา = 30.36 เบญจมา
 ธาลับ = 29.48 เศรษฐบุศรบำเพ็ญ = 22.28 สายน้ำผึ้ง = 20.72 และ
 ปทุมคงคา = 18.96 จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ คือทัศนคติ เพศ อายุ และอาชีพของบิดามารดากับ
 สัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในด้านที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของภาษาทั้ง 3
 อย่างคือ เสียง ศัพท์ และแบบสร้างไวยากรณ์นั้น แบ่งผลการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1: ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า
 สัมฤทธิ์ผลในการเรียนเสียงภาษาอังกฤษไม่ได้ขึ้นอยู่กับทัศนคติของนักเรียนชายหญิงในโรงเรียน
 รัฐบาล แต่สัมฤทธิ์ผลในการเรียนศัพท์ และแบบสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษขึ้นอยู่กับทัศนคติของ
 นักเรียนชายหญิงในโรงเรียนรัฐบาล กล่าวคือ โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนชายหญิงที่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ
 จะมีคะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียนศัพท์และแบบสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียน
 ชายหญิงที่ไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2: ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า

สัมฤทธิ์ผลในการเรียนเสียงภาษาอังกฤษนั้นขึ้นอยู่กับเพศ กล่าวคือ โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนหญิงในโรงเรียนรัฐบาลจะมีคะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียนเสียงภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนชาย แต่สัมฤทธิ์ผลในการเรียนศัพท์ภาษาอังกฤษนั้นไม่ขึ้นอยู่กับเพศ ส่วนสัมฤทธิ์ผลในการเรียนแบบสร้างไวยากรณ์นั้น ส่วนใหญ่จะไม่ขึ้นอยู่กับเพศ แต่จะมีส่วนน้อยที่ขึ้นอยู่กับเพศ กล่าวคือ จะมีนักเรียนหญิงในโรงเรียนรัฐบาลบางกลุ่มที่มีคะแนนสัมฤทธิ์ผลเฉลี่ยในการเรียนแบบสร้างไวยากรณ์สูงกว่าคะแนนสัมฤทธิ์ผลเฉลี่ยของนักเรียนชาย.

ตอนที่ 3 : ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่าสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษในคำที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของภาษาทั้ง 3 อย่างนั้นไม่ขึ้นอยู่กับอายุของนักเรียนชายหญิงในโรงเรียนรัฐบาล

ตอนที่ 4 : ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดามารดากับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า สัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษในคำที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของภาษาทั้ง 3 อย่างไม่ขึ้นอยู่กับอาชีพของบิดามารดาของนักเรียนชายหญิงในโรงเรียนรัฐบาล

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียนองค์ประกอบของภาษาอังกฤษของนักเรียน ได้แบ่งผลการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 : ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียนเสียงกับศัพท์ พบว่า มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับต่ำและเป็นไปในทางลบ แสดงว่า ถ้านักเรียนชายหญิงคนใดคนหนึ่ง ในโรงเรียนรัฐบาล ได้คะแนนเสียงสูงหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ย (Mean) ก็ดูเหมือนว่าจะได้คะแนนศัพท์ต่ำหรือสูงกว่าค่าเฉลี่ย และจะมีนักเรียนอีกส่วนหนึ่งที่ไม่เป็นไปตามนี้

ตอนที่ 2 : ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียนเสียงกับแบบสร้างไวยากรณ์ พบว่า มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับต่ำ แสดงว่า ถ้านักเรียนชายหญิงคนใดคนหนึ่ง ในโรงเรียนรัฐบาล ได้คะแนนเสียงสูงหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ก็ดูเหมือนว่าจะได้คะแนนแบบสร้างไวยากรณ์สูงหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยด้วย และจะมีนักเรียนอีกส่วนหนึ่งที่ไม่เป็นไปตามนี้

ตอนที่ 3 : ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียนศัพท์กับแบบสร้างไวยากรณ์ พบว่ามีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าถ้านักเรียนชายหญิงคนใดคนหนึ่ง ในโรงเรียนรัฐบาลได้คะแนนศัพท์สูงหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยก็จะได้คะแนนแบบสร้างไวยากรณ์สูงหรือ-

ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยด้วย และจะมีนักเรียนส่วนน้อยที่ไม่เป็นไปตามนี้.

ข้อเสนอแนะ

1. การวิจัยสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษในค่านที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของภาษาทั้ง 3 อย่างนี้ ในประเทศไทยยังไม่มีใครทำมาก่อนเลย จะมีผู้ทำการวิจัยอยู่บ้างก็แค่เพียงบางองค์ประกอบของภาษาเท่านั้น สิ่งเหล่านี้มีความสำคัญยิ่งในการทำให้เกิดความกระตือรือร้นและความสนใจที่จะปรับปรุงให้ดีขึ้นในวงการศึกษ เรื่องที่ควรจะทำการวิจัยต่อไปคือ สัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษในค่านที่เกี่ยวกับทักษะ (Skills) ของภาษา คือ ฟัง (Listening) พูด (Speaking) อ่าน (Reading) และเขียน (Writing)

2. จากผลการวิจัยจะเห็นว่า สัมฤทธิ์ผลในการเรียนศัพท์และแบบสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษนั้น ขึ้นอยู่กับทัศนคติของผู้เรียน ซึ่งจะเป็นข้อคิดประการหนึ่งที่ครูผู้สอนควรปลูกฝังทัศนคติที่ดีในการเรียนให้กับนักเรียน เช่น ใช้วิธีการสอนที่สนองความต้องการของนักเรียน จะทำให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย อันจะเป็นผลให้คะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้น

3. ทุกครั้งที่ทำการทดสอบเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้ขอทดสอบการฟังเสียงภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยควรสำรวจสถานที่ที่จะใช้ในการทดสอบล่วงหน้า เพื่อจะได้จัดการแก้ไขปัญหาคือที่จะเกิดขึ้น เพราะโรงเรียนบางแห่งมีอาคารเรียนตั้งอยู่ติดกับถนน และบางแห่งก็มีการก่อสร้างภายในบริเวณโรงเรียน ทำให้เกิดเสียงรบกวนในการฟังเสียงจากขอทดสอบ

4. ในการเก็บข้อมูลเพื่อทำการวิจัยนี้ ถ้าเป็นไปได้ควรกระทำในホームกันหรือเทอมกลาง การเก็บข้อมูลในเทอมปลายจะทำให้เกิดปัญหาขึ้น เนื่องจากโรงเรียนบางแห่งต้องเร่งสอนนักเรียนให้เรียนจบทันตามหลักสูตร จึงไม่สามารถให้ความร่วมมือในการทดสอบนักเรียน นอกจากนี้ ผู้วิจัยควรกระจายการเก็บข้อมูลไปยังต่างจังหวัดให้มาก เพราะการที่ผู้วิจัยส่วนใหญ่มุ่งเก็บข้อมูลในโรงเรียนใดโรงเรียนหนึ่งในจังหวัดพระนครมากรายเกินไปเป็นการรบกวนอาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ และครูในโรงเรียนนั้น ๆ มาก.